нині тебе ще приймає земля
нині ще піт на подушках не вистиг
ми поспішаєм на бал з корабля
подарувати труну з аметистом

хай то не перстень а тільки труна
хай завелика але ж бо навіки
зовсім не шкода коштовного нам
каменя котрий прикрашує віко

пляшечку бренді розлиєш на трьох
тихо поставиш на стіл бутерброди
грайте музики бо свідок нам бог
той що народжений в хліві навпроти

двері печатьми замкнеш сімома
бал розпочався скінчилися жарти
ти роздягнешся і ляжеш сама
голій в труні так незвично лежати

півні запіяли перехрестись
танці почнуться уже із хароном
зблисне прощально сумний аметист
там де пашіло розпечене лоно

і за хвилину розтане труна
ніби сльоза що загублена потай
плаче за спинами той сатана
що народився у хліві навпроти